

РЕШЕНИЕ

№ 3971

гр. София, 22.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 1-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.К.

при участието на секретаря Й.Д.
като разгледа докладваното от Г.К. Административно наказателно дело № 20221110216632 по описа за 2022 година

Производството е по реда чл. 59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е наказателно постановление № 23-2200608 от 29.11.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „Кънвиниънс“ АД, с ЕИК: 204786976 е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева, за нарушение на чл. 152 от Кодекса на труда.

В жалбата се правят оплаквания за необоснованост и незаконосъобразност на наказателното постановление (НП), като се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, жалбоподателят, чрез своя процесуален представител поддържа жалбата със същите съображения и искания. Претендира и присъждането на разноски.

Административнонаказващият орган (АНО), чрез своя процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждането на разноски.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства и съображенията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна.

На 17.10.2022 г. на жалбоподателя му е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че при извършена проверка на място в обект на контрол – складова база, находяща се в гр. София, ж.к. Модерно предградие, ул. Ефрем Карамфилов 14, в качеството си на работодател, не е осигурил минимална непрекъсната междудневна почивка, която не може да бъде по-малка от 12 часа на И.Р.Н., на длъжност „шофьор на лекотоварен автомобил“, като Н. е работил на 30.06.2022 г. смяна Ш 3 от 9 часа до 21 часа и е започнал работа на 01.07.2022 г. смяна Ш 2 от 8 часа до 20 часа, като по този начин на 01.07.2022 г. в гр. София е било извършено нарушение на чл. 152 от КТ.

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл. 414, ал. 4, вр. чл. 152 от КТ, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева.

Горната фактическа обстановка съдът намери за установена въз основа на приложените по делото акт за установяване на административно нарушение, издаденото въз основа на него наказателно постановление, както и от останалите доказателства по делото.

С оглед на приетото за установено от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Съставеният АУАН е издаден в нарушение на чл. 37, ал. 1 от ЗАНН, а наказателното постановление е издадено в нарушение на чл. 47 от ЗАНН от некомпетентен орган, което съставлява съществено процесуално нарушение и е основание за неговата отмяна.

Дейността, съставът, структурата, функциите и организацията на работа на Изпълнителна Агенция "Главна инспекция по труда", в това число и на Главна дирекция "Инспектиране на труда", са уредени в Устройствен правилник на ИА "ГИТ". Съгласно чл. 12, т. 3 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" (отм., считано от 15.10.2022 г., с ПМС № 313/05.10.2022 г., но в сила към процесните периоди на издаване на АУАН и НП) Главна дирекция "Инспектиране на труда" с нейните 28 териториални поделения - дирекции "Инспекция по труда",

разположени в административните центрове на областите, е част от специализираната администрация на агенцията. В чл. 16, ал. 1 (отм.) от същия Устройствен правилник е посочено, че Дирекциите "Инспекция по труда" са териториални поделения към Главна дирекция "Инспектиране на труда", а съгласно ал. 2 осъществяват дейността си на територията на съответната област. С тази разпоредба е определена териториалната компетентност на всяка една от териториалните дирекции "Инспекция по труда".

С двете заповеди на л. 40-41 от делото, изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е разширил териториалния обхват на контролната дейност на служителите в ДИТ-Софийска област и е включил в териториалния обхват ДИТ-Софийска област и нарушения извършени на територията на гр. София. И двете заповеди са издадени на основание чл. 6, ал. 2, т. 14 от УП, който повелява, че изпълнителният директор ръководи Агенцията, като определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Това означава, че изпълнителният директор може да определя само материалната компетентност на инспекторите по труда, но не и да определя нови териториални граници, в които инспекторите да имат правомощия.

Компетентността бива материална, йерархична и териториална. Както бе споменато по-горе териториалната компетентност на отделните териториални поделения на Изпълнителна Агенция "ГИТ" е императивно определена в чл. 16, ал. 2 от отменения Устройствен правилник. Нито в него, нито в друг нормативен акт, изрично е възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда. Следователно както АУАН така и НП са незаконосъобразни като издадени от териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват, определен му с чл. 16, ал. 2 (отм.) от Устройствения правилник. При това положение липсата на компетентност на административнонаказващия орган е съществен порок при издаване на наказателното постановление, който обуславя неговата отмяна, в какъвто смисъл е и оплакването на жалбоподателя. В посочения смисъл е и съдебната практика (напр. Решение № 510/30.01.2023 г., по адм. дело № 10355/2022 г. на АССГ, 22-ри кас. състав, Решение № 7424/06.12.2022 г., по

адм. дело № 8048/2022 г. на АССГ, 26-ти кас. състав, Решение № 6811/15.11.2022 г., по адм. дело № 6826/2022 г. на АССГ, 15-ти кас. състав), които разрешения се споделят и от настоящата инстанция и от които съдът не намира основание да отстъпи.

С оглед изложеното, настоящият състав прие, че наказателното постановление е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

При този изход на делото, се явява безпредметно обсъждането на останалите възражения на жалбоподателя – има ли извършено нарушение и дали наложената санкция е справедлива.

Съдът като съобрази изхода на делото, и на основание чл. 63д от ЗАНН, намира искането на жалбоподателя за присъждане на разноски за основателно. Поради това и съобразявайки се с приложените по делото доказателства съдът намира, че следва да бъде присъдена сума в размер на 2100 лева, представляваща заплатеното адвокатско възнаграждение. Така претендираният размер не е прекомерен и е съобразен с действителната фактическа и правна сложност на делото, както и с разпоредбите на чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН, вр. чл. 36 от ЗА, вр. чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Ето защо за тази сума следва да бъде осъден административният орган, в чиято структура е АНО.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА наказателно постановление № 23-2200608 от 29.11.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „Кънвиниънс“ АД, с ЕИК: 204786976 е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева, за нарушение на чл. 152 от Кодекса на труда.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Кънвиниънс“ АД, с ЕИК: 204786976, сума в размер на 2100 лева, дължими за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____